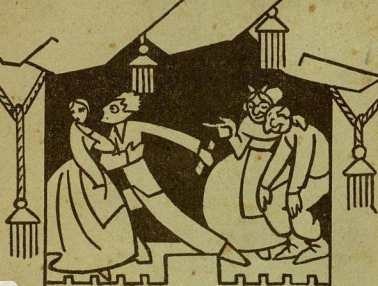

ANTZERCI

EVSKALANTEZERTAREN
ILEROKOM

“BI AIZPAK”

LIZARDI'tar XABIER.

BI EKITALDITAN

5'en ta 6'en Zenbakia

1932—Oñila-Garagañila

ILEKO BEŖIAK.

Shakespeare'ri gorasarea.

Jofailaren 23'an, ingalandar antzerkigile aundi ta ospetsu oni, bere erian Stratford-Onavon'en, mundu guzitik bildutako ordezkariak ajola aundiko omenaldi ta gorasarea egiñak ditugu. Shakespeare goitara Stratford'en jaio, bizi ta il zan; ta bertan datza bere gorpuz ila Irutasun deunaren Eliza-pean.

Abagune au dala-ta jai ta beste egipenak, oroigaritzat opa dizkiote.

Gales'ko printzeak itzaldi batean omenaldia eskiñi omen zion. Ta aundiki ofek berak lenengoz zabaldu zuan, ufezko giltza batez "*Shakespeare-Antzoki*" beŖia.

Antzoki beŖi ta eder onek, diotenez, 200.00 libera esterlina kostia da: au da amar miloi peseta inguru.

Egun guzian beste jai asko ospatu zitun Stratford'ko eriak: efiko elizetako kanpai guziak astindu zituzten ikastoletako aurak.

Shakespeare-aldiko jantzi azpaurik, dantza zafak dantzatu ta, azkenik, kalez-kale jende talde ikusgarriak ibiliak dira. Irurogei abenda-efiko ordezkariak beren ikufiñekin agertu ziran. Gure Euskal-Eria, soñez Stratford'en izan ez zan

afen, gogoz bederik, beste ludi guziko efiekin elkartu nai du Shakespeare'ri agur egiteafen.

Shakespeare'n antzerki bikañak izkuntza geienetara itzuliak dira. "*Macbeth*" deritzana Alzaga'tar Toribio jaunak euskeratu zuan; ta Eusko-lkas-kuntza'k argitaratua izanik, edozein liburutegietan eskatu diteke.

ANTZERTI'k, uste degun bezela bizitza sendo ta luze bat artzen ba'du, ta onela dira aztafenak,

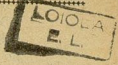
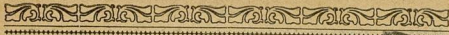
—To be or not to be,

That is the question.....—ezpairik gabe ta laister Shakespearen beste "trajediren" bat euskeratua eskeñiko dio bere irakurle ta antzerki-zaleai.

Au izango da arentzako ta guretzako omenik mamitsu ta jatorrena.

Isidoro Parada (G. B.)

Azken-aufeko zenbakian Parada jaunak antzerki beŖi bat idatzi zuala "*Ortzetik jausita*"—lenengoz "*Sabin-etxe*"ko taldeak Bilbo'n azaldurikoa—adierazi gendunean, nork esan bear zigun laister beŖi mingafi ta garatza elduko zitzaigula? Parada'tar Isidor'en eriotza. Goyan bego. Ez gendun asko uste

“BI AIZPAK

Lizardi'tar Xabier'ek Pantzeratik antolatua.

ANTZEZKIGILEAK

PANTXIKE.	ANDRE MADALEN.
MANTONI.	Iru Mutikoak: Xabier — Iñaki — Yontxu.
ALKATEA.	DONOSTI'ko ALKATEA.

LENENGO EKITALDIA.

(Etxe-batu txiro, baña txukuna: maia, alkiak eta abar. Ezkefetara, ate bat. Atzean, beste bat, eta leioa ere, biak baratzera uratuak.)

(Pantxike ta Manñoni, aizpa Nezkazafak—urterik aiei antzematen ez da ezez—elkafen aldamenean eserita daude, dirua mai-gañean zenbatuz. Zenbatzailea, Pantxike, Manñoni, aizparen beso-gañetik begira)

LENENGO AGEÑALDIA.

Pantxike ta Manñoni.

Pantxikek.—... eta bederatzi, befogeita-bi...; ta bost, befogei-tazazpi...; ta zortzi...

Manñoni'k.—Bart-afatsean aña, Pantxike?...

Pantx. .—... befogei-ta-amabost...; eta zortzi... Bai, Manñoni bart afatseko kontua ateratzen zaidan. Onenbeste ez geniñan jaso San Juan afekeko azoka ezkeroztik.

(Zenbatzen jarai beza, ixilik. Manñoni oro begi. Alako batean, eriko erlojuak kanpai bat: Manñoni'k burua jaso.)

Mant. .—Pantxike!...

Pantx. .—Manñoni...? *(Bere zeregiñari utzi gabe).*

Mant. .—Zer ordu diñagu?

Pantx. .—Al zekiñat!... *(Ixilune labura)* Bederatzi-t'erdiak, ustez...

(Diruak poliki antola bitza mai-kutxan—kajoiean—.)

- Mant.* .— (*Jeiki, zapi bat artu, ta efidiei autsa kenduaz*). Etze-kiñat irudipena dedan, baña, Amabirjiñetako prozesioa ezkeroztik, burua etzeukanat bere onean. Izan ere, alako eguzkiak itunan egun artan!... Amar-t'erdia dirala esan ba-idanan, berdin-berdin sinistuko niñan... Alaz guztiaz ere, amar-t'erdirik ez dala banintxe kiñan!
- Pantx.* .—Bederatzi-t'erdikoa izan den.
- Mant.* .—(*Etsi-etsian*) Bederatzi-t'erdikoa, alegia...
- Pantx.* .—(*Ixilune baten ondoan*). I ez ago onik, Mantoni...
- Mant.* .—Onik ez ote-natxegon, ba?... E-tzan uste: buruak ematen zidan ori batzuetan...
- Pantx.* .—Leandro jauna deitu bear uken... Urteak, Mantoni; adiña dabilkin ik atzetik!
- Mant.* .—Adiña atzetik! Zertarako bear ote natxion?...
- Pantx.* .—“Okel-ere”neko atsoa ere olaxe ibilia den. Azkenean, sendagileak “rizinoa” eman zitxionan, ta bertan bota zizkiñan aize txar guziak.
- Mant.* .—Aizeak? Aizea besterik ez, Pantxike? (*Sorbaldak uzkurtuz*) Izan ere, “Okel-ere”neko atsoa...!; beiazen korotza ere, sendagileak eman ezker, pozik jango liken ark...
- Pantx.* .—Badakin, Mantoni, ama zanak ere, urteak menderatu zutenean...
- Mant.* .—Enetxoa! Amarena ez den berdin: ura bi alaba egiñik unan!
- Pantx.* .—Ta zer zion?
- Mant.* .—Ai!, asko, Pantxike!... Leandro jaunak ondotoxekin... (*Aldapena*) Baña, oiek ere, enetxoa, artzeko kanpaia danean ditun azkafak! Gañontzean?: iñoren osasuna zaitzeko, bazekiñat nik oiek ainbat... Zer egiten diñe, ba?... Zereko jakintsuak!... Jendea aspefarazten besterik etzekiñe ta...!
- Pantx.* .—Adi zan, adi zan... Gazte, befi, Madri'koa edo dalako ori.....— zera, “Boxt”neko goian bizitzen jafi dana...—ori azkar puñkatua omen den, ba...
- Mant.* .—Azkafa, beraz? Azala, esan ba'unan!... Bazteretan neskata gazteai goxokeriak esaten...; oretan azkafa omen den. Katalin'ek dionez!
- Pantx.* .—Uuu!... Katalin'ek! Ikusi ere egin al din, ba ura?
- Mant.* .—Ez; ikusi ez!... Itz egin ere!... Ta, guzia jakin nai

ba-den, besotik eltzera egin ta ozta-ozta igesi al izan omen zitxionan!

Pantx. .—Ut, txatxua i beñiz! Dana sinisten den! Ark gizonez-koari uferatzen ez utzi!

Mant. .—Ba, ez den bakafá... Or zeuden “Atafamentu”’neko neska, ta “Txepetx”’enekoá, ta Ixabel bera ere, emakumea!...

Pantx. .—Ixabel!

Mant. .—Ea: Alkateak “señorito” ori eñitik bialduko ote duan ere zabaldu den eta... Izan ere, nik beti esaten dedana: afotz xankame oiek diñe emengo neskatxai esan-beafá?... Botako nizkiken danak ibai zabalera?

Pantx. .—Um!... Iri ere zertxobait goxo esan ezkeró...

Mant. .—Ui! Ara bestearen ateraldia! Ez al zidatenan esan izandu, oiek baño galai edefagoak! Bai makiñatxo batek!...

Pantx. .—Ta, nezkazar gelditu intzanan?

Mant. .—Ta i?... Onek eman zizkigun edefak!

(Ixilunea. Etxe-lanetan asi bítez Pantxike, altzoan otafa artu ta babafun-zuritzen. Manñonik, etxe-garriketa buka, eñatza baztertu, ta tresna oro antolatzen diardu.)

Pantx. .—Biar igande...— Olaskoa ilko ote diñagu?

Mant. .—Bai, Pantxike, il zangun... Ain txuxen ere, olasko-gose natxoon aspaldi ontan... Ta zer da, guzia ere? Aragia baño garestiago etzetofen, ta!

Pantx. .—Ez-garestiago, dion? Merkeago esan naiko den! Bai ainbat! “Kazkazuri” arakiñari galde bestela... Lapur galdu bat besterik ez diñagu ori. Ofena geiegikoa den. Utziko al diñagu guzion artean etxea bete okel!

Mant. .—Asmatuko litxiguken ordun ere ark lapufeta-bideal... Baña, oiek ola dirala, noan oloetara.

(Ateruntz bijoa, “eskalaproletan” oñak sartuaz. Irten-agifñean, geldi bedi. Alzpak burua jaso du, ta biak beude adi. Baratzako ate-otsa, gero oin-ots aztuna, gero utsa. Bereala, norbaitek ataritik, abots lodiaz:

Alkateak.—(Ataritik)... Eup! Ez al da iñor bizi?

(Ofen ondotik, Ixilune luzea beñiro. Neskazar blak, beren artan geldi. Atarikoak, ozenago:)

Alkateak.— (*Ataritik*)... Eup! Ez al da bizi iñor?

(*Manñoni'k nozbait ere burua atera beza:*)

Mant. .—Ene!... (*Burua iraduz beñiro sarturik*) Pantxike, Alkate jauna diñagu!

(*Betor Pantxike'rengana. Onek babarun-otaña mail-azpian gorde beza. Biak, eskuak mantalaz igurtzi ondoren, bijoaz baratza-ateruntz, agurka. Alkatea agertu bedi atean*).

BIGAREN AGEÑALDIA.

Pantxike, Manñoni ta Alkatea.

Alk. . .—Pantxike, Manñoni; barkatuño didazute zuek naspilatzer a etofia...

Mant. . .Gu naspilatzer a, Alkate jauna? Bego ixilik! Beroñen etxean sartu dala egin beza. Ementxe; eseri ementxe...

Pantx. . .—Emen, emen: besaulki ontan obeto egongo da. Ta, andre Ageda onik dago? Ta txikiak? Ain txuxen ere atzo ikusi nun txikiena...

(*Alkateak itz-egin nai luke, baña tarterik ez diote ematen*.)

Mant. .—Esaion Alkate jaunari, Pantxike, esnez beartu ezker o, bere etxerako lain izango gendukela...

Pantx. .—Orixe bai, alegia! Ez geiegirik degulako, baña...

Mant. .—Aufak zer diran badakigu; aiek, eman-ala garbitzen baitue!

(*Alkateak beñiro ere itz-egin nai, baña alpeñik*).

Pantx. .—Oraintxe joateko nindunan, ain txuxen ere, Alkate jaunaren era. Baditugu ilar batzuk berebizikoak, eta bear ba-da andre Ageda'k pozik artuko lizkiguke. Badakigu berori oso zalea dana, Alkate jauna...

Mant. . .Aurtendaño, bederik, zerbait eman izan digu lufak. Emendik auñera lanak... Or gañeko etxe zar ori egingo ba'lute, agur gure eguzki goxoak!

Pantx. .—Nolanai ere, guzien onerako ez al da ondo ematen duten baratzak ez ondatzea?...

(*Alkateak itza atera nai: besteak tarterik ez ematen*).

Mant. .—Bai nik uste! Ta..., Madriltaña omen da, ain txuxen ere, gañeko sail ori erosi duana...

Pantx. . — Madriltar naiz donostiar, erosteko eskubidea badin. Baña... nolabait, Alkate jauna, gain ortan etxerik egitea galazi al ba-lezaioke...

Mant. . — Ori, ori, bada! Ez da guregatik bakafik, noski: beroŕek badaki, Alkate jauna...

Alk. . . Bai, bai, ikusiko degu, ikusiko degu, iñondik al ba-liteke... Baña, orain-oraingoz, badet beste arazo bat zuekin lenago erabaki-beaŕa... Jakin nai nukena..., tira..., nola esango nuke?... , alegia, mesedetxo bat egin nai ote didazuen...

Pantx. . . Mesedetxo bat...

(*Elkafi kezkaŕ begiraturik.*)

Alk. . . — (*Ixilune baten ondoan*) Ara: auxe da guzia. Udako opoŕaldia (barkazioak) bitarteko, mutiko umezurtz bat etxean artuko al zenduteken...

(*Ixilunea. Aizpak, elkafi ondo begiratu ondoren, atsekabez itz-egin beŕaiole.*)

Mant. . — Ai, ai, ai! Ai ene!... Ta non sartzeko guk aur gaxo ori?... Biok ere oxta-oxta artzen gaitu txabola xar onek-eta...

Pantx. . — Izan ere, nolatan artu etxean iñoren auŕik, non-etzin ona-ta ez eskeintzekotan?... Gure ezerez goŕian!... Ori dago bada!

Alk. . . — (*Zer-erantzun biŕa, baño arkitu-eziñik*) Tamala da...

Mant. . — Ta nondik norakoa genduke aur ori?

Alk. . . — Donosti'koa... Ogei biali dizkidate, ta an-emen banatuak nitun guziak. Zuei eztizuet adirazi ezer, tokiz oso uŕi zeratela bai-banekin. Baña, azken-orduan, zer gertatuko-ta, Etxezuri'ko atsoa gaxotu... Gaur goizean; mutil kozkor oiek iritxi diranakin batera! "Etxezuri"koa iru artzekoa nun, ta oŕa, orain irurok beste norabait zuzendu bear... Ni bi artuta nago, ta geiagorentzat toki-rik ez... Donosti'ko Udalaren eskoletakoak dituzue, ta nik ere, jakiña, ango Alkatearekikoa ondo egin nai, ta...

Pantx. . — Auxen da, ba, lana; ta guk iñola ere ezin!...

Mant. . — Besterik iñork eŕian ez ote-lezazke artu?...

Alk. . . — Aur bakoitzeko eguneko duroa ta saria...

(*Ixilunea. Aizpak geldirik.*)

Pantx. . . — (*Eŕuki-asperen laŕi bat boteaz*) Aingeru gaxoak!

Mant. . . — Kale goŕian uztea ere Jainkoak ez din agintzen, ba!

- Pantx.* .— Biotzik duan kristauak ezin lezaken ori egin, Manñoni...
Mant. .— Atari solean, alajaña, erukari oiek! Gurera ez-ta, norra joan bear diñe, bada, esaidan?... "Txanbolin" enera?... "Prakax" enera?...
- Pantx.* .— "Txanbolin" enera, enetxoa!
Alk. .— Gizajoak, zortzi badiu bereak-eta...
Mant. .— Ez dago zer esanik geiago, tira!... Mutiko gajo oiek biali bezazkigu, Alkate jauna!
- Alk.* .— Baña..., irurak bear dituzue?
Mant. .— Irurak, irurak!... Zer egingo diñagu, ba, Pantxike?
Alk. .— Non sartu bear dituzue, ordea?
Mant. .— (*Eskua bulañean dula*) Biotzik badiñagu, ala ez diñagu, Pantxike?
- Alk.* .— Bai, ori bai; baña oztopo aunditxoa izango da zuentzat... Tokirik-eza...
- Pantx.* .— Tokia? Antolatuko degu, nola-ala! Manñoni'k diona, Alkate jauna: bularpean zerbait degunok... Beko gela, aundi-askia da... Gu mandioan etzin gintezte.
- Alk.* .— Mandioan, emakumea? Ta ez al litzake egokiago mutiko oiek an sartzea?...
- Pantx.* .— Gaxoak! Ikusiko ba'lu, Alkate jauna, gure mandio ori!... Eguzkiak eta aizeak bere mende dute zearo artua: ez al da ala, Manñoni?
- Mant.* .— Ametsetan ere, berorek ez luke an bere burua ikusi nai... Baña, moldatuko al gaitun, enetxoa! (*Aizpari*) Ez bedi estutu, Alkate jauna.
- Alk.* .— (*Zutik*) Atsegin aundia eman didazute: oso zerate onak eta bizkoak. Etxean ditugu mutilok: bereala eka-fiko dizkizuet.

(*Ixilunea. Alkatea ateruntz*).

- Pantx.* .— (*Ez-arian bezela*) Egunero duroa esan du, ez da ala, Alkate jauna?
- Alk.* .— (*Geldituz*) Bai, aur bakoitzarengatik egunero duroa. O, ta txintxo ordaintzen duan jendea da! Ea, begira: Donosti bateko Udalak!... Jakiña, naikoa naspilatuko zaituela mutil oiek; baña ilabete axkar joaten da...
- Mant.* .— (*Ixilune baten ondotik*) Ilak zenbat ditu gaur, Pantxike?
- Alk.* .— Dagonilak (Abuztuak) ogeitaseigafena, egutegiak gezufik ez ba-dio.

(*Aizpa biak ixilik. Badirudi era bereko zenbaketak egiten ari dirala. Alkateak ateruntz egiten du*).

Esandakoa, bada: bereala emen gera.

Pantx. .—Bai, bijoa Alkate jauna, aur gaxo oien eske, guzia antolatuko degu-ta.

Alk. . . Bost minutu baru emen gatoz. (*Bijoa*).

IRUGAÑEN AGEÑALDIA.

Pantxike ta Manñoni.

Mant. .—Bai, egiña zeon, Pantxike: aur erukafi oiek, nola utzi bear genizkiñan, bada, atarian?

Pantx. .—Ago ixilik! Alkate jauna ori esaten ari zala, xamurtu zaidan bañen guzia. Pozik ikusi izango nizkiñan orduntxe bertan irurok atetik sartzen!

Mant. .—Nik dakizkidan zenbaitek etziñen, ez baiezkoa ain errez emango...

Pant. .—Bai; ifikitzen natxeon, zein etxeetan artu dituzten jakiteko. Zeken asko baitzeon bazteretan: zeken asko!

Mant. .—Entzun den: Etxezuri'koak, alajañena!, iru artzekoak omen itunan... Baldinbaite! Aiek duten etxea izanda: au añako lau baden-ta. Amabi artu ba'lizkiñe ere!...

Banatxian, banatxian oloetara, mutiko oiek iritxi birtartean. (*Atetikan*) Ara, beñiz: andre Madalen diñagu.

(*Bijoa. Pantxike'k babañun-otañari ekiten dio beñiro.*)

A. Madal.—(*Ataritik*) Bazoaz, Manñoni?

Mant. .—(*Berdin*) Oloetara, andre Madalen, oloetara: bereala nator. Sartu, sartu, Pantxike or dezu-ta...

(*Andre Madalen agertu bedi.*)

LAUGAÑEN AGEÑALDIA.

Lengoak eta Andre Madalen.

A. Mad.—Egun on: zer degu, Pantxike?

Pantx. .—Ementxe ari gera, andre Madalen...

A. Mad.—Babañun-zuritzen?... Ai zazu, ai zazu-ta...; zuek artzen omen dituzute Etxezuri'ra bear zuten mutikoak, eee?...

Pantx. .—Ene, mila bider! Badakizu dagoneko? Nork esanda?

A. Mad.—Matxin Bizardo'k esan dit: oraintxe topo egin degu biok.

Pantx. .—Ta Matxin Bizardo'k nondik zekian?

A. Mad.—Eretore jaunaren bidez, noski, eretoreari alkateak esanda.

Pantx. —Tira ba, bai: egia da. Pentza zazu, Alkate jaunak bere lafitasuna adirazi digunean! Ta bakaña artuko gendulakoan zetoñen gizajoa. Baña, erukia tartetik danean, andre Madalen...!

A. Mad.—(*Batere sinisten ez diotelarik*) Oña ba!... (*Eseri bedi*) Ta, non sartu bear dituzute!

Pantx. —Antolatuko degu zerbait, ez dago estutu-beařík... Ta, esan, esan, zuk jakingo dezu-ta: zeñetan-beste artu dituzten...

A. Mad.—Aurak, alegia?... Bada..., bata Alkatea, bestea Eretore jauna, biok bina. “Tonfor”’enekoak, bat. Erenaren alargunak, iru. Eta zuek...; baña zeon befi bai al-dakizue... A-ta, zera..., “Kukutx-eztul”’enekoak, “Argiña”’neko atsoak...

Pantx. —“Argiña”’nekoak zenbat?

A. Mad.—Bakaña.

Pantx. —Bakaña?... Xuña, ez bestelakoa!... Ta..., Kukutx-eztul”’enekoa ere esan dezu...?

A. Mad.—Bai: lau artzen ditu.

Pantx. —Baldinbaite! Ark ez artzezkerotan!... Inoizko zimelkerien ordañetan, nonbait!... Ta nork geiago?...

A. Mad.—Nik dakidanik... (*Atarian otsa Andre Madalen jaiki bedi*) Ara, or dituzue mutikoak! Banoa ni.

Mant. —(*Ataritik*) Sartu, sartu, eder oiek!—Ederki eman ere!, ez jauna, ez: berori aufetik.

(*Alkatea sartu bedi, atzetik Mantoni dula, ta urrena iru mutil kozkor, seinatik bederatzina urtekoak. Bi zañenek begiak noranai dabizlote, ikusmiñez. Txikiena, negaña dariola.*)

BOSGAÑEN AGEÑALDIA.

Lengoak, Mantoni, Alkatea ta iru mutikoak,
(A. Madalen’ek, bereala alde).

Alk. . .—Auxe dezute etxea, mutikoak. Andereño txintxo auek artu nai izan zaituzte. Egun on, Madalen.

A. Mad. —Jainkoak digula guzoi.

(*Bijoa, irteterakoan ate-atean pitin baten gelditzen dalarik. Mutikoak elkari egotzita beude.*)

Pantx. . Ez bildurtu, eder oiek, ez bildurtu. Ikusiko dezute zein ederki egongo zeraten emen. (*Zařenari*): Izena zer dek ik, maite?...

Iñaki'k .— Mendiburu'tar Iñaki, andrea; donostia'ra, ta berofen mirabe, zernaitarako.

Pantx. .—Alajaña!, ez den au oso tuntuna. (*Bigařenari*): Ta zuk?

Xabier. .—Ni naiz... Xabiertxo.

Alk. . .—Alkorta'tar Xabiertxo. Aita itxasoan galdua du. Ama, sare-konpontza'lea. Bestearena, o'lo-saltza'lea.

Mant. .—(*Txikienari*): Ta zu, *ĩpiño*, nor zaitugu? (*Aufa ixilik*) Ara!, katuak jan dio minga'ña... (*Besteei*): Minga'nik ba-du, ala ez du?

Iñak. .—Bai, bai: izketan ondo daki o'fek, gogoak ematen dionean.

Mant. .—Trixe al ago, ba, gaxo ori? Amarengana aurki joango aiz be'fro, gizona.

Alk. . .—Ez: ama i'la du onek. Yontxu du izena. Abizena..., aztu zait. (*Paper batzuk zakeletik atera ta Pantxike'ri damazkio*) Ara: guzien nondi-norakoak ortxe jartzen ditu garbiro. Ea, bada, Pantxike, Mantoni: nitzaz beartzen ba-zerate, deitu, noiz-nai. Ta zuek, mutikook... Baratzera pixkatean bialduko ba'zenitukete, orixe onena.

Mant. .—Ederki esana. Artaraxe etxe be'fiaz etsiko dute e'rezena.

Alk. . .—(*Maitero*) Loreai pakean utzi bear zaie, gero!

(*Bijoaz Iñaki ta Xabier, zalaparta bizian, baratzera. Yon, geldirik ate-au'ean. Oso da txikia. Besteengana ez ausartzen, ba'ña pozik joango ole litzaken ere badirudi. Tarte luzean, besterik ez bedi entzun, bi zafenen oju alaiak baizik. Pantxike'k be'fro baba-fun-ola'fari bekio. Mantoni'k mantala erantzi, jantzi be'fro, alki ori onuntzatu, lengo tokiratu bereala Biak dirudite pi'lin bat bere oñetik ateraziak Alako batean, mutikoen ka'fari biziagoek ikarutzen dituzte*).

Panxt. .—Ikustan non dabiltzan txe'en oiek.

Mant. . (*Ateruntz dijoala*) E, e! Biu'riak, alenak! Ortik ez da-la ibili bear! A'fapatzen ba-dizutet atze-aldea! (*Urduri sartuaz*) Letxu tartean, makilka, Jaungoiko maitea!

(*Bat-batean, txikiak laistefari ekiten dio, besteekin*

*jostatzera joan-beařez. Bařa, Pantxike'ren deada-
řak zakarki geldiarazten du):*

Pantx. .—Aizak, aizak, txepetx! Ator i onuntza, babafuna zuri-
tzen laguntzera.

*(Txikia betor Pantxike'rengana, begiak luřera ditula,
ta exeri bedi aren ořetan).*

Mant. .—*(Beřiro ateruntz)* Ea mutikoak. Atozte pixkatean. *(Be-
řiro betor barneruntz)* Non lo egin bear duten erakutsi-
ko zionet.

Pantx. .—Erakutsi akien, bai.

*(Iřaki betor auřena, atzetik bestea, biak laisterka
bizian).*

Xabier. .—*(Arnas-estuka)* Ikusi al dek nolako urazak?

Iřak. .—Aien buruak! Etzeudikek txarřak, olio-ozpiřetan.

Mant. .—*(Zai dagokie ta, bear ba-da berak nai bařo zakarki-
xeago, ala dietsa:)* Begira gero, etzaitzatedan nik afa-
patu beřiz nere letxueri ostikoka.

*(Mutikoek burua makur. Manřoni eřkuiko ateruntz
bijoa).*

Atozte, ea: zuen oe-tokia erakutsi nai dizutet: mandioan
dezute.

*(Bijoa. Bi mutiko zařenak atzetik. Zurubi estuan go-
rako otsa Pantxike ta txikia bakarik gelditu bitez,
biok babarun-zuriketan).*

Pantx. .—Yontxu det izena, beraz? *(Muřikoak buruaz baiezkoa
ozt-ozta, neskazarari begiratu gabe)* Yontxu... ta, zer
geiago? *(Muřila ixilik. Ordun, Pantxike, Alkateak
emandako agiriei begira asi bedi)* Intxausti'nekoa, ez
da ala? *(Buruaz, baiezkoa. Ixilunea. Babarun-zuriketa,
eten-gabea. Pantxike'k, astiro, goitik bera mutikoa
ařtertu beza)* Ta norekin bizi aiz, ba, txiki? Amonatxoa-
rekin? *(Besteak ez erantzun)* Izekorekin? *(Buruaz, baiez-
koa)* Ta nolakoa da, ba, zuen etxea? Beiak ba'al-ditu-
zue?...

Yontxu'k. —

*(Buru jaso, ta, bat-batean atsoa ařiarazten dularik,
aren mutur-muturēan paře-purustaka).*

—Ja, ja, ja !... Auxen da pařegurea !... Beiak, alajařa,
Donosti'ko kalean ! !...

(OIALA)

BIGAÑEN EKITALDIA.

LENGO TOKIA BERA. ILABETE GEROAGO.

LENENGO AGEÑALDIA.

Iñaki ta Xabier.

(Iñaki ta Xabier, batak eratza ta besteak zarpil bat eskuan dituela, elkarren arapazka dabiltza, gela betean, pare ta kafaxi ta zalaparla.)

Iñaki'k .—Eeee! Ikutu aut! (*Geldituz*).

Xabier .—Ez, jauna! Zapiarekin! Oñek ez dik balio.

Iñaki .—(*Befiro erasoaz*) Ez du balio? Ta onek?...

Xabier .—(*Itzul-egiñik, isekaz*) Eeee! Eeee! Arapatu ezetz! Arapatu ezetz!...

Iñaki .—Ezetz? Orain esango diat!

Xabier .—(*Alki baten gañera igo bedi*) Koxka!

Iñaki .—Buru-aundi añaioa!

Xabier .—Arapatu al-nauk?

Iñaki .—Jetxi, gauza ba-aiz...

Xabier .—Je, je!... Ori..., nai ba-det!

(Iñaki'k zakarki eraso bekio. Xabier'ek lufera jauzi egin beza. Bereala, berebiziko zalapartaz, leen baño areago, ekin bekie elkar atzi-bearka. Alkiak ankaz gora, maia iraulita, ontzi, ogi-otar ta abat lufera-bidean....)

Bat-batean, atzeko ate-zuloan, Mantoni agertu bedi. Ikaratuta geldituko da.

Iñaki'k ordun, bere zarpiñ jaso, ta mai iraulia sendoro igurtzi beza. Xabier'ek, asnas-estuka, eratza befiro eskuratuz, bazteñak garbitu bilza.)

BIGAÑEN AGEÑALDIA.

Lengoak eta Mantoni.

Mant. .—(*Ia, itz-egiteko ere gauza ez dala.*) Nere Jaungoiko maitea!... Baña..., baña..., baña... !!!... (*Itzik ezin,*

ta ixil-ixilik asi bedi, alkiak, ontziak, maia ta abar ja-so ta bere tokiratzen. Guzia oso zuzendu artean, etzaio arnasa bere onera itzuliko.) Auek etsaiak, Jauna!... Baña, egunero-egunero, deabruarena egiten arkitu bear ote-zaituztet?... Non da Pantxike?...

Iñaki. .—(*Manton'ren abotsa pařegatiro berdinkatuz*) Non-go Pantxike gero, andrea?...

Mant. .—Ara... zera...! Pailaso motela, ez besterena!... (*Xabier'erı*) Non da Pantxike?...

Xabier .—(*Besteak bezelatsu*) Andre Pantxike, beraz?

Iñaki. .—(*Burua nastu-beařeko kařaxiez*) Oľoetara joan da! Oľoetara joan da! Oľoetara joan da!

(*Mutil biok, elkari eskutik eldu, ta kařaxika ekin bekiote neskazar gaxoaren inguruka.*)

Biak . .—Oľoetara joan dala! Oľoetara joan dala!...

Mant. .—Baña..., Jesus, ene! Ixilduko al-zerate, gogaikafi alenok? Bein esanda ere: "oľoetara joan da"; ez al-da naikoa?

Iñaki. .—Jee, je, je! Oľoetara..? bai zera!... Ez, ez, ez! Txanbra beřia jantzita aldegin du...

Xabier .—Sedazko txanbra! Papařa agirian dula!...

Mant. .—Ago ixilik, lotsagabea...

Iñaki. .—Ezta, ezta, ezta!... Gezuřa ori ere! Ja, ja, ja!

Xabier .—Egia, egia! Donosti'ko Alkatea omen-datorkigu etxera...

Iñaki. .—Iaufiii!... Au dek umorea!

Mant. .—Donosti'ko Alkatea? Nork esan dizute ori?

Iñaki. .—Petratxo'k esan digu, Petratxo'k.

Xabier .—Petra begi-okeřak, andretxo!

Mant. .—Donosti'ko Alkatea gurera! Ederki eman ere...! Petratxo'ren asmabeařak... Guretzako dago Donosti'ko Alkate jauna! Obe bai, egia ba'litiz!... Baña, oiek oře-la dirala, ba'al-dakizute zer egingo dezuten orain, txintxo-txintxo? Patata mordoska bat baratztatik ekařı... Aguro, ordea!

(*Iñaki ta Xabier laisterka bijoaz, atzeko atetik.*)

Iñaki .—(*Burua beřiro azalduaz*) Ara, ara!... Azaldu da, azaldu da!

Mant. .—Nor azaldu, gero?

Iñaki. .—(*Kařaxi bizika*) Pantxike azaldu da: gure Pantxike!

(*Iñaki beřiro izkutatu bedi. Geroxeago Pantxike dalor.*)

IRUGAÑEN AGEÑALDIA.

Manñoni ta Pantxike.

Mant. .—Nondik ator, enetxoa?

Pantx. .—Oloetatik. Nondik etortzea nai den?

Mant. .—Oloetan intzanan, beraz...

Pantx. .—Yontxu etofí al-da?

Mant. .—Non den, ba?

Pantx. .—Erosketan. Baña, ark ez din beñere presarik. Ain toki txikian olako gibel aundia ezkutatu litekenik ere! Buruak ematen diona beste-besterik ez din egiten...

Mant. .—Ark, ori? Ta besteok, zer egiten diñe, ba?... Emengo iskanbila ta iraulketa ikusi izan ba-itunan, aistian!

Pantx. .—Zorarazi bear gatzione.

Mant. .—Guzia luñean, ankaz gora: maia, alkiak, ontziak... Deguntxoa pufukatu bear zigune azkenerako!

Pantx. .—(Alki bat aztertuz) Izan ere, iraun bear din onek, olako txerenekin?

Mant. .—Gaiztakeriak bakarik poz-ematen zione. Ta, ateraldi batzuk badizkiñe gero! Alakoak nondik datozkien erel

Pantx. .—Donoxtiaren malizia, den ori...

Mant. .—Donostiar-kaxkarinkeria!...

Pantx. .—Guk ez bezela, zenbaitek onezkero burua galdu ziñen.
(*Befiro, ataritik, mutilen jolas-otsa. Len bezela.*)

Ataritik. .—(E, eee! Afapatu aut. Ez, jauna—Buru-aundia, ez besterena!—Ator, ator, Pinto!...)

(*Gero, ots ori ostendu bedi, ufutiratuz.*)

Mant. .—(Neka-neka eginda) Ai aizpa... Burua nik baño sendoxeago bear din, bizimodu ontarako...

Pantx. .—Bai nik baño ere. Onela jañaitzez-gero, aurki naun Santa Ageda'n.

Mant. .—Ta noiz aldegin bear duenik ere?... Ez al-din iñork ezer adirazi?...

Pantx. .—Atzo, alkateak... Aurki etofiko al-zazkiela bila, baña noizik ez jakin.

Mant. .—Ilabete biar diñe.

Pantx. .—Ezin esango diñagu ezer, egunekoa ordaintzen duten bitartean...

Mant. .—Egunekoa ordaindu! A, gaixoa!: befiro egin-beaferko tratua ba'gendu!...

- Pantx.* .—Utzion oferi, osasuna ta pakea galtzen ez ba-dizkigute betirako!...
- Mant.* .—Odol gaiztorik ordaintzen al-diñe ba, duro zikin ofekin?
- Pantx.* .—Bai: eraman ditzatela lenbait-leen. Onela etzeon gauza onik?
- Mant.* .—(Ormei ikarez begiratzten diela) Etxeak eliken zutik iraungo beste ilabetean.
- Pantx.* .—(Buruari eragiñaz, mai-aldera bijoa, arkatzaren eta paper-punta baten eske. Betor beñiro eseritzera, ta bere baitan ari ba'litz bezela:) ...Iru bosteko, amabost... (Aizpari) Zer gastatu unan atzo?
- Mant.* .—Nikolaxa'nean, iru laurleko...
- Pantx.* .—Ai, Jaungoiko maitea!... Iru bosteko, amabost... Amabosti iru kendu ta... Amabosti iru...
- Mant.* .—Ogitan, bi laurleko... Jafi al-den?... Amabiri bi kendu ta... A, ta... Atzo, igande, aragia ere bageniñan: lau laurleko... Olloa, bi... Zenbat gelditzen zain?
- Pantx.* .—Amañ sei kenduta... (Ixilunea) Ta azukrea?... Ta kafea?...—(Zebaketak buruz egiñik) Zera...!, Gerenetik jafi-beña, gañean...
- Mant.* .—(Bertaratuz) Benetan, Gerenetik ari gaitun?...
- Pantx.* .—Ea..., erofek ikus: amasei laurleko ta lau txakur aundi...
- Mant.* .—Amasei ta... Ene, ene!... Elofioa zeukanagu, alajañena!...
- Pantx.* .—Ta, adi zan... Ori oloen eta txerñaren jana sartu gabe... Kontu garbia egiñenean, oiek ere bafuan bear lieken!
- Mant.* .—Nik ala uste, aizpatxo: nik ala ustel!... Auxen da lana, enetxoak!

(Ingiari begira geldi bitez, buru makurka. Bitartean, atzeko atetik betor Yontxu, zofoz eta pardelez be-soak eten-beañean.)

LAUGAREN AGEÑALDIA.

Lengoak eta Yontxu.

- Pantx.* .—(Ingia ezkutatuz) Or gure gizona!
- Mant.* .—Ala're! Ba'tor? Txoritan ibili al-aiz, ala zertan?
(Yontxu'k begiratu bat beglo, erantzun gabe.)
- Pantx.* .—Lasaia, ez bestelakoa! Ordu bete bear al-dek kaletik

etxera? Alderdi edefeko langilea ago, ire eskuz bizi izaterako!

Mant. .—Lotsatu ere ez aiz egiten, lotsatu..., arlote aundi ori?

(*Yontxu'k, txintik ez: ekañ guziak utzi bitza mail-gañean, ta bi atsoei erakutsi bezakie atze-aldea.*)

Pantx. .—(*Beñiro arpegiz itzularazten dula*) A, baña, txotxo..., ori guzia ofela uzteko asmoa al-dek? Alajaña...! Atera neri bereala bildu oietako puskak, eta zein-bere tokian ipiñi... Bizkor, gero!... (*Aizpari*) Ikusten al-den!...

(*Yontxu, bilduak ustu ta guzia txukun jaso-ala, ajo-lagabekeriz asi bedi txistu-joka.*)

Eeee? Txistu-otsak, gañera? (*Besteak ez entzuna*) Aditzen al-dek, bai ala ez?... Donostiar koxkeroen kanta jator bat da au: "Joxe Migel'en batela"!

(*Aizpak, elkañ begira, zer esan ez dakitela*)

Mant. .—(*Ixiñune baten ondotik*) Oea egin al-dek, txepetx?

Yontxu .—Ez.

Mant. .—Oea ba, aguro!... Aidean, esan diat!...

(*Yontxu'k buka beza leengo lana, ta astiro abia bedi eskuiruntz.*)

Zer egin bear den ik, Pantxike?

Pantx. .—Auntza ateratzera natxian.

Mant. .—(*Yontxu'ri*) Iñor etofiko ba'litz, Pantxike auntza lafa-razten dala, ta ni beñiz, kalean: aditzen?

(*Bijoa Yontxu.*) (*Ixiñunea.*)

BOSGAÑEN AGEÑALDIA.

Manñoni ta Pantxike.

Mant. .—Doloretako Ama! Noizpait ere eramango al-zizkigune! Jakin dezagun baiezkoa ala ezezkoa...

Pantx. .—Pakea ar dezagun, zer den gero aul

Mant. .—Ta kakalardo ofen ateraldiak entzun al-dñtun?

Pantx. .—Entzun!... Iñafa añakoa ez den-eta, ofen gizondu-beafal...

Mant. .—Umekondo zelebrea! Besterik olako ez diñat egundo ikusi.

Pantx. .—Ez-ta "Potxolo"nekoa ere.

Mant. .—Ez-ta "Potxolo"nekoa ere..

(*Bijoa, atzeko atetik, Antzeztokia puxkatean utsik.*)

(*Urutiratuz, aien oski-otsa. Gero, atzeko atetik, Iñaki'k eta Xabier'ek mutufa erakutsi bezate.*)

SEIGAREN AGEÑALDIA.

Iñaki, Xabier ta Yontxu.

Iñaki. .— (Ots itoaz) Ieeup! Yontxu!...

(*Iñaki ta Xabier sar bitez geldiro ta ixilka.*)

Yontxu. .— (Bere aldetik mutufa azalduaz) A!, zuek al-zerate?

(*Sar bedi bereala antzezlokian.*)

Iñaki. .— Usai egiok, aŕen, sagar oni, kakalardotxo...

Yontxu. .— (Begiak aundi-aundi) Uiii!.. Non atxitu dezute?

Xabier. .— Sortutako tokian, gizona: zuaitzean! Andre Manñoni'k goizero begietan zun uraxe dek...

Iñaki. .— Ar zak, gixonerdi: iretzako zekarkiagu. Gu, aŕtetik ordañak jasota gatxeok.

(*Yontxu'k sagafa ar beza.*)

Xabier. .— Manñoni'k artu bear dun biotzondokoa!

Iñaki. .— A, zer nolako arpegi-luzatzea, arena!

Yontxu. .— Jontxo! Edeŕa zeok!

Iñaki. .— Aŕaio tripazaia! Andre Manñoni gajoari baño proetxu obea egingo al-dik...

Xabier. .— Gogoratzen al-zaik, pastela jan genionean?...

Iñaki. .— Emonio, tuntuna i befiz! Katuak jan zian-ta!

(*Guziek paŕe-algara.*)

Yontxu. .— Ori katu biuŕia, etxe ontakoa!, eee?...

Xabier. .— Aŕaio befitsua! Gure atsoen aŕean ez dek izaten olako etofia...

Iñaki. .— Je, je, je! Izan ere, ori arpegia ekafi du gizajo onek, aistian! Bazirudiken praŕe sartu bear zula... Ea, esaiguk, esan: zer egin diotek etxeko-andreei?

Yontxu. .— Utsa... Berandutxo etofi kaletik.

Iñaki. .— Ta nora aldegin ditek bi sorgin oiek?

Yontxu. .— Pantxike'k, auntza ateratzera; Manñoni'k, kalera.

Iñaki. .— I, Xabier: ez al-zaik iruditzen guk len asmatutako ipuiak darabilkiela andre Manñoni?

Yontxu. .— Zer ipui, zer ipui?

Iñaki. .— Ara, esango diat.

(*Elkaŕen urbil bitez.*)

Xabier. .— Gogoan al-dek ik, noiz-ezkero gauden etxe ontan?

Iñaki. .—Utzi orain, oneri esan arte... (*Bat-batean atzera begiratu beza, urduri*) E! Ixo! Bazetoztek.

(*Itza baño ariñago ostendu bitez: Xabier, atzeko atetik, orma-ormari itsatsila; Iñaki'k leiotik jauzka egin beza; Yontxu, eskuitik. Bereala, atarian, atzpa bien aotsa, ta, tarteka, bi gizonezkoena.*

Sartu bitez, efiko ta Donosti'ko alkateak, Pantxike ta Manñoni.)

ZAZPIGAËN AGEËRALDIA.

Efiko ta Donosti'ko Alkateak, Manñoni ta Pantxike.

Pantx. .—Lotsa-lotsa eginda gatoz, Alkate jauna (*Donosti'koari*) Gure etxe apal ontara beok bezelako aundikiak etortzerik...

Mant. .—Etortzea asmatzerik ere..., egundo!

D'ko. A.—Beraz, iru umezurtz ibili dituzte andre agurgafi auek?

Efiko A.—Iru, jauna, iru: Mendiburu'tar Iñakitxo, Alkorta'tar Xabier, ta bestea, zera...

D'ko. A.—(*Entzuten ez diolarik*) Eta, agi danez, etxeko-andre begikook, lanbide orek ez dizute eman poz aundirik...

Mant. .—(*Indar aundirik gabe*) Oi!, gu oso pozik giñan, Alkate jauna, oso pozik...

Pantx. .—Bai; egia esan, gu txoratzen egon gera. Lenbait-leen aldegin dezaten eskatzea, gure adiñaren nekearengatik izan da.

Mant. .—Nekearengatik, jauna: ezpaitegu oiturarik...

Pantx. .—Ori, ori: ezpaitegu oiturarik... Izan ere, emengo iskanbilak, emengo iraulbea!...

Mant. .—Ta esango ba-genduke, alegia, osasunak aldi luze-xeago eskatzen ziela... Ordun ez legoke zer-esanik. Baña, ikusiko dituzute, ikusiko!

Pantx. .—Oso daude onik: borobildu dira poliki!

D'ko. A.—Ez, ta, bidezkoa da, gañera: obeto ibili diranak leenago aldegitza. Gure diruak ere uritzen dijoaz, gero!... Baña, zuek, ainbeste nekeen ordañez, aur oien alde egindakoa, benetan aipagafia da. Ez al-da ala, Alkate jauna?

Efiko A.—Bai, noski. Amaika bider entzun didate.

D'ko. A.—Nik ere, iñor biali baño, neronek etofi naiago izan det,

aufok jasoaz bat, zuei, nere ta Donosti'ko Udalaren ize-
nean, eskafik beroenak erakustera...

*(Alkatea ta aizpa biak erne-erne dagozkio, aren itz
guziei agurka ta baiezka).*

Efiko Alkate jaun agurgafiari leentxeago eman diot
zuentzat idazkitxo bat. Bigafen amabostekoaren ordaña.

Efiko A. — (Pantxike'ri idazki txiki bat luzetuaz) Ortxe dago
dana, txuxen-txuxen, ustez: ikustazu. Amabost egune-
koa ezezik, amaseikoa ere badago. Dagonilak ogei-ta-
amaika oi-ditunik, aaztu neri, alajaña! Ogeitamaika es-
kutik eta jokoa galdu? *(Kar-kar-kar pañe-egiñaz)* Zer
derizkiozu, adiskide ona?

*(Atzeko atetik, Iñaki'k eta Xabier'ek, lolsa-antxean,
suduña azaldu bezate).*

ZORTZIGAREN AGEÑALDIA.

Lengoak, Iñaki ta Xabier. Bereala Yontxu.

Mant. .— Ara, ortxe dituzute gure pixpolin gaxoak... Sartu zai-
tezte, sartu maiteok!

Pantx. .— Etofi, beldufik gabe, gure bildotxok... Ikusi emen
Donosti'ko Alkate jauna, zuek jasotzera etofia.

(Iñaki ta Xabier sartu bitez.)

D'ko. A.—(Begiratu ere gabe) Bai, benetan, guri-guri egin di-
tuzute. Gertu ditzateke bereala beren pardeltxoak. *(Mutikoei begiratzuz)* Baña, iru etzenituten bada?

Mant. .— Bai jauna, bai. Txikiena or bañuan dabil. *(Eskuiko
atea zabalduz)* Eup, Yontxu, ator, biotza, ator!... *(Be-
ñiro erdira etofiaz)* Gixaxoa! Amarik ez du. Ezagun
ere bazun, etofi zanean, dana zikiñak jana...

Iñaki. .—(Aopeka Yontxu'ri) Bagatxiak emendik ospa, i...!

*D'ko. A. Ator onuntza, txiki. Ta irurok txintxo-txintxo entzun
zadazute. Negafik ez egin, gero? Andre on auekin opo-
faldi edeña botea dezute. Orain, zuen etxeetara itzuli-
garaia etofi da. A-zer nolako gertaldi politak izango
dituzuten, etxekoei ta laguntxoei esateko! Ez al-da ala?
(Besteei) Ikusten dituzute? Geldi-geldirik; erne-erne?...
Iru gizontxo diruditela? Auek dira benetan mutiko txin-
txoak! Guziak olakoak izan ba'genitu, ez al-da egia,
Alkate jauna? *(Mutikoei beñiro)* Ea, bada: zoazte orain*

gertutzera. Luzaroko lana izan-ezkero, gu joan gaitezke, ta zuek (*aizpei*) Udal-etxera ekafiko dituzute...

Iñaki .—(*Bixi-bixi*) Ez, ez, bereala bilduko degu guzia. (*Beste bie*) Goazemak axkar, motelek!

(*Zalaparta bizian bijoaz eskui-aldeetik. Zurubian gorako iskanbila entzun bedi puskatean, ufengo itzen tarteka*).

BEDERATZIGAÑEN AGEÑALDIA.

Mutikoak ez gañerakoak.

D'ko. A.—Txefen oiek naiko lan emango zizuten, bai, sinisten det...

Mant. .—Naiko lan... Ara, jauna, egia esango ba-det, bai: naiko lan, eskua bete lan, eman digute. Baña, ez al-gendun oñenbeste eraman bear gixagaxoengatik?... Ez irabaziarengatik, sinistu beza: kontu garbia egitezkerok, gerenetik aritu gera...

Pantx. .—Egi uts-utsa: ikusi beza bestela. (*Ingi bat luza bekio: leentxeago kontuk ateratzen ari izan diranekoa*).

D'ko. A.—(*Begiratu gabe papera itzuliz*.) Andre gaxoak, andre gaxoak! Nola, bear bezela, eskeñak eman zuei, ainbeste onginai ta nekeen ordañez?

Pantx. .—(*Lengoari jaraituz*) Esan bezela: ogia, esnea, ikatza, babañuna, olio... oiek guziak ordaindu ezkerok, zenbat gelditzen da? Ta, ez dagol; noizean bein, okela ere eman bear zitzairen. Ituriko ur garbiez ez dira, gero, moñosko oiek azitzen! Eta, sinistu beza, jauna: eñi ontan, mardultxoenetakoak gureak aterako dira, ta ori gu baño aberatsagorik ainbeste dagola...

Mant. .—Aurik artu nai izan ez dutenak gogoratu bakoitzean!... Eñetzen jartzen naiz gero!... Arbide'nekoak eta..., Begieñe'nekoak, eta...; zer derizkio, Alkate jauna?... Ta... zuk eta nik dakigun beste ura, iru etxeren ta nik al dakit zenbat soroen jabe dan ura!...

(*Eñeko Alkatea urduritzen asi da. Burua astintzen du, ta begiak onuntz-aruzka darabiltzi*)

D'ko. A.—(*Manton'ren etoñia ebakiz*.) Tira, ba! Zer egingo zaio? (*Eskuak igurtziz*) Guretzako poz aundia da, beintzat, zuek bezelako kristau eñukioñak ezagutu al-izatea. Ez al-da ala, Alkate jauna?...

Efiko A.—Bai, ene adiskide, bai: jende zintzorik ere badegu erian!

(*Mandio-aldean gero ta zarata aundiagoa. Beekoak noizik bein burua abera jaso bezate, urduri.*)

D'ko. A.—(*Aobeteka*) Nere adiskidea, donostiar-kume oiek ef txiki ontan opoñaldi egitea, gizartearekiko gañantzi aundikoa da. Ez bakarik osasunari buruz. Ori ere ez da, noski, bazterean uztekoa. Baña, beti ere, badakizu: uri buruaren ta gañontzeko efien artean, alako elkar-gabea, alako ezin-ikusi soñ izaten da. Urtero, guk aurten bezela, elkar-bidea eman zaiezu: aste bete batzuk elkarrekin igaro ditzatela, alegia; ta ordun, elkar-ezaguera badator, badator, poliki-poliki... Ordun, guzien berdintasuna, guzien anaitasuna, askoz ere bertago ikusten dira... Zer gauza edera gorik, nekazari zintzo auen besoetan gure ola-langileen semeak ikustea baño?... Gizartearen berdintasuna, gizartearen anaitasuna! A, etxekoandre agurgariak! Asmo aundi oien alde, iñork uste baño lan bikañagoa egin dezute ilabete ontan!...

Mant. .— (*Zer esan ez dakiela.*) Bai, jauna, bai... Ala uste degu, beintzat...

(*Iru mutikoak eskui-aldeetik sar bitez, beren bilduak eskuan dituztela.*)

AMARGAREN AGEÑALDIA.

Lengoak, eta iru mutikoak beñiro.

Pantx. .—Gauza guziak jaso al-dituzute?

Iñaki. .— Bai, andrea, bai.

Mant. .— Ez al-da obe izango, nik, gora joan-etofí bat egitea?

Xabier. .— E-tzaigu ezertxo-ere aaztu!

Mant. .— (*Goruntz dijoala*) Ezetz?... Arigafia litzake ofatik!

Pantx. .— (*Mutikoei*) Naspil edefik izango da or goian...

Iñaki. .— Bai, zera, poliki-poliki ibili gera ta!... Dana txukun..., (*Xabier'i zalantzez begiratur*) txukun samar... utzi degu.

D'ko. A.— Nai ba-dezute, gero, mutikoak ordu-erdi baterako emen uztea...

Pantx. .— Zertarako, jauna?... Ori gora-bera! Moldatuko gera Manñoni ta ni...

Mant. .— (*Sartuz*) Ara, ara! Banekin nik! Norena dezute alkan-dora zikin au?

Iñaki. .—Ez da nerea.

Xabier. .—Ez nerea ere.

Mant. .—Irea dek, beraz, Yontxu? (*Lotua askatzen diola*) Gaxoa! Nola lotu dek pardel au ain estu?

Dk'o. A. —Tira maiteok. Etxekoandre maitagañi auei agur esaie-zute, ta eskañik-asko.

Iñ. ta Xab. —(*Atso bien lepora jauzi-egiñez, alaiki ta maitez*) Agur, andre Pantxike... Ikusi arte, andre Mantoni... (*Yontxu ere, besteon leian, zarataka asten da: irurok batera itz egin bezate*) Askō gogoratuko gera zuetaz! Idatziko dizutegu noizean bein... Donosti'ra etoñiko, gu ikustera?... Oloen beñi guri bialiko?... Eskañik-asko, andre Pantxike... Mila esker, andre Mantoni... Agur, agur, agur... Ikusi arte... Datoñen urtean, beñiz... Idatzi, gero !... Agur... Agur !...

Pantx. .—Baña, gizontxoak, ixilduko zerate?... Ara, Donosti'ko Alkate jauna itxoiten dagotzute.

Mant. .—Trenean txintxo joan, gero !...

Pantx. .—Burua leiotik atera gabe!...

Mant. .—Esanak txuxen egiñez...

Pantx. .—Zerbait aaztu ba-zaizute, bialiko dizutegu.

Mant. .—Bai: berealaxe bialiko...

D'ko. A. —Agur, bada, andre begiragafiak: ikusi arte.

Pantx. .—Lagunduko diegu bideraño.

Eñiko A. —Atozte axkar, mutikook !...

Irurok. .—(*Kañaxika, pardelak bizkañean ditutela*) Iaufaaa, bagoaz...! Iaufaaa, bagoaz!, iaufaaa, bagoaz!... Donosti'ra!... Donosti edeñera!... Kaletan ikuluak eta beiak ikustera!!

Iñaki'ren otsa.—Ara! Ikusten al-dek Yontxu, negañez?...

Mant. .—(*Irtenaz*) Negañez!... Zeri negar, nere Yontxu?

Pantx. .—(*Donosti'ko Alkateari, irteterakoan*) Jauna, gaurko eguna bezelakorik, sinistu beza, ogeitamar urte biok ba-kañik bizi gerala, ta...

(*Esaldi oñen azkena gal bedi. Eñiko Alkateak irten beza atzena. Abots-zarata naasia: mutikoena nagusi. Urutixeago, kantari asi dira. Guzta mailka-mailka ixiltzen.*)

AMAIKAGAREN AGEÑALDIA.

Pantxike ta Manñoni.

(Aizpa biak itzuli datoz. Aretoan, batetik-bestera, noragabeki, bebiltza, zerbait laneri eskua ezafi-naika bezela. Pantxike'k azkenik, ez-arian bezela, Alkateak emandako idazkia ufatu beza.)

Mant. .—(Zerbait esan bear ta...) Donosti'ko Alkateak izena nola duan ere?...

Pantx. .—Manterola, uste diñat...

Mant. .—Zuria den, ala beltza?...

Pantx. .—Éfetore jaunak dionenez, zuri-samaña...

(Ixifunea)

Mant. .—Oraingoan pakea diñagu, Pantxike...

Pantx. .—Bai... Noiz-edo-noiz, ofatik... Pakea!

Mant. .—Au etxearen ixiltasuna! Aaztu ere egin zitzaidanan, leen ala zanik...

Pantx. .—Oraintxe atsedeen pixkabat artu dezakenagu.

Mant. .—Egia, Pantxike, egia...

(Ixifunea. Gero, Pantxike atesuntz bijoa.)

Mant. .—Nora oa?

Pantx. .—Atea ixtera, Manñoni.

(Manñoni atzetik dijoakio, ta biak pixkatean gelditu bitez, atarira begira.)

Mant. .—Goialde ori ere txukundu bearko diñagu, bada...

Pantx. .—Bai: ikusgaria egongo den.

Mant. .—Guzia azpikoz gora..., oeak egin gabe...

Pantx. .—Jesus, mila bider!

(Ixifunea.)

Mant. .—(Ikaraldi) Pantxike!

Pantx. .—Zer den?

Mant. .—Ez al-den ezer entzun?

Pantx. .—Ik bai, Manñoni?

Mant. .—(Bijoa leiora) Ez... Aizea unan, noski...

(Ixifune luzea. Belafiak zuti, daude: ezer ez da entzuten. Manñoni itzuli dator beñiro.)

Pantx. .—(Sorbaldak uzkurtuz.) Irudipenak.

Mant. .—Oraintxe, eulia ere suma liteken egaka...

Pantx. .—(Alabeañez bezela, zerbait antolatzaera dijoa, baña bat-batean itzuli bedi.) Zergatik dion ori?

Mant. .—(*Ametsetan bezela*) Ezer esan al-diñat?

(*Ixiñunea beñtro. Bat-batean, atea zabaltzen da. Aiz-
pa biak batera itzuli dira, otsak ikaraturik. Andre
Madalen sartzen da.*)

AMABIGAÑEN AGEÑALDIA.

Leengoak eta Andre Madalen.

Pantx. .—(*Gogait-antxean*) Aaa!... Madalen den...

A. Mad.—(*Añituta*) Oiii...! Zer dezute?

Mant. .—Ezer ez. Zer izatea nai dezu?

A. Mad.—Ikaratu egin zeratela esango nuke...

Pantx. .—Nola ez ba?... Atea ofela zabaldu-ezkero, ildakoa ere zutituko litzake!

Mant. .—Garai ontan e-tzera etorri oi, ta... ofetxek egin digu.

A. Mad.—Etxebefi'ra ninjoan, bada, ta zuen aufetik igarotzera-koan: "sartu-atera bat egin dezadan": egin diot nere buruari. Agi danez, mutikoak eraman dizkizute...?

Pantx. .—Badakizu dagoneko?

A. Mad.—Ikusi egin baititut, onuntza nentofela. E-tzeramaten negar-gura aundirik. Kafaxi bizian, txoro batzuk bezela, kantari zijoazen...

Mant. .—Benetan? (*Ixiñunea*) Txikia ere bai?

A. Mad.—Bai: txikia ere, besteak bezelaxe.

Pantx. .—Txikia ere bai!

A. Mad.—(*Inguru-begika*) A-ze nolako utsunea, emendik auffera!...

Pantx. .—(*Bere burua indarbeartuz*) Pakea, pakea galanta, Madalen...

Mant. .—Orixe bai!

Pantx. .—Leen, izerdi bizitan goizetik gauera, mutil kozkor oiek zirala-ta.

Mant. .—Ta otorduak bostentzako, biontzako orde!...

Pantx. .—Ta etxe guzia azpikoz gora...

Mant. .—Lokatza ta zikiña non-nai...

Pant. .—Bazeneki..., zer kalte egin diguten!

Mant. .—Alkiak pufukatu...

Pantx. .—Katiluak autsi...

Mant. .—Ta, lotarakoan, berebiziko iskanbila... Bederatziak bitarteraño ere, iñoiz!

Pantx. .—Bederatzi-amañak arteraño...

- Mant.* .—Ta, lanean, ez gero uste asko laguntzen zutenik...
- Pantx.* .—Patata-ateratzea ta babafun-zuritzea, ozta-ozta...
- Mant.* .—Gero, bufuka goñian ari zenitun beti...
- Pantx.* .—Bufuka goñian beti, bi zaafanak batez-ere...
- Mant.* .—Aien zarataz, alkafi ezin entzunez egoten giñan askotan.
- Pantx.* .—Iskanbila bizia, goizetik gauera!
- Mant.* .—Gelditu gabe, ordea!
- Pantx.* .—Belariak gortu bearekoa!
- Mant.* .—Iskanbila..., iskanbila..., nolakoa gero?
- Pantx.* .—(Zoratu balitzaio bezela) Iskanbila..., iskanbila...,
(Bat-batean, ixildu bitez. Ixiñune astuna)
- A Madal.* .—(Aien etofia eten eziñik aritu-ondoren) Tira bada! Guziak du munduan azkena. Oraingoan, pake edefa irabazirik zaudete. Ala obe. Poztutzen naiz... Agur gaurkoz, enetxoak: banoa.
- Mant.* .—Etofi, gero, ufena ere, Madalen?...
- A. Mad.* .—Gaur, onezkero, ezin. Senara gero ta makalago daukat. Baña, biar, eguerdi-artean...
- Pantx.* .—Etofi, bada, biar eguerdi-aldera...
- Mant.* .—Eta, bestela, gu joango gatzazu, ikustera.
- Pantx.* .—Bai-ta, bai-ta: gu joango gatzazu...
- A. Mad.* .—Ederki; zai egongo nazute. Ta esango didazute, gaur, apaitarako, maia ez al-dezuten utsegi arkitu...
- Mant.* .—Utsegi? Oi! Zergatik?
- Pantx.* .—Utsegi? Oiek ateraldiak, Madalen!
- A. Mad.* .—(Irteterakoan) Nik bai-baitakit gauza oien befi. Etxean sei aur izan ditugu. Iru, il egin ziran. Beste irurak, ezkondu. Ta, orain, orain... Baña, utzi zagun... Obe da. Biar arte, beraz. (Bijoa).

AMAIRUGAREN AGEALDIA.

Pantxike ta Manñoni.

(Aizpak lelotuta gelditu dira ate-aufean. Bat-batean, aizealdi zakar batek mai-gañeko paperak sakabatuko ditu.)

- Mant.* .—(Burua itzuliaz) Zer zeraman aizeak?
- Pantx.* .—Aizeak zer daraman?
- Mant.* .—A!... Dirua den, noski.

Pantx. .— Izan ere: dirua. (*Begira bezakio, eskurik luzatu gabe*)
Jaso ezan, Manñoni...

Mant. .— Jaso ezan eorék.

(*Leiora joan, ta itxi beza. Pantxike'k dirua jaso, ta
utzi beza leen bezela, mai-gañean. Manñoni'k itzuli
datořela, itzalgaizka, begiak legortzera egin du.*)

Zenbatu ere egin bearko diñagu, bada, diru ori...

Pantx. .— (*Uřutitik bezela*) Zenbatu dezagun, bai...

(*Bata bestearen aldamenka, antzerki-asieran bezela,
jafi dira; baña, dirua eskukatzen diardute, zenba-
tu beařean. Alako batean, Pantxike'k ere begiak le-
gortzen ditu.*)

Mant. .— (*Aizpari zorotz begiratuaz*) Zer den, Pantxike?

Pantx. .— (*Bere onera itzuliz.*) Zer..., zer..., Zer dion?...

Mant. .— Zera..., utsa... Iruditu... egin zaidan...

(*Otsa, eztařian, ito, egiten zaio. Dirua zenbatu-nai-
can asten da*)

Pantx. .— (*Leen Manñoni'k bezela begiratuaz*) Zer dazabilkin
gogoan, Manñoni?

Mant. .— (*Lotsakor*) Nik?... Utsa, utsa... Ezer ez... (*Ixılunea*)
Ta ik, Pantxike?

Pantx. .— (*Berdin*) Utsa... Utsa, Manñoni!...

(*Ekin bekie orain, berō-bero, diru-zenbatzeari.*)

(OIALA BEERA, ASTIRO)

OARA. — Emakumezko utsentzat eřez tajutu liteke. Eřiko ta Donosti'ko
Alkateak biur litezke, esate baterako, E-A-B'ko Lendakari, eta
ari ořetara ikutu, aldatu-beařak liraken esaldiak.

Lopez-Mendizabal'en Irar-etxeko idazti batzuek:

Diccionario manual Erdera-Euskera y Euskera-Erdera por el *P. Román de Bera e Isaac Lopez Mendizabal*; un tomo encuadernado de 1.168 páginas, 11 pesetas.

Manual de conversación erdera-euskera nueva edición corregida y aumentada, el más completo aparecido hasta la fecha, con extensos vocabularios, modismos, tablas de verbos, diálogos, estilo de cartas y un compendio de gramática, por *Isaac Lopez Mendizabal*; un tomo encuadernado, 6 pesetas.

Xabiertxo, Lopez-Mendizabal da' Ixaka.—Umiei euskeraz irakurtzen erakusteko idaztia. Txiki'ren edefgafiak. 2 pta.—Bigafen irakaldia laister aterako da

Giza-soña por el *P. Raimundo de Olabide S. J.* Notabilísima obra que comprende clasificadas siete mil voces euskéricas correspondientes al Cuerpo Humano. Un tomo en rústica, 6 pesetas.

Jesus'en amore-nekeei dagozten zenbait otoitz-gai, por el *P. Sebastian de Mendiburu*, tres tomos encuadernados, 21 pesetas.

Testamentu zar ta berriko kondaira, por *D. Francisco Ignacio de Lardizabal*. Tercera edición corregida por *D. Patricio A. de Orcaiztegui*, con un prólogo del mismo. Un tomo encuadernado, 8 pesetas.

Nere Bidean, magnífico tomo de poesías en euskera por *D. Emeterio Arrese*, 2,50 pesetas.

Gipuzkoa'ko dantza gogoangarrien kondaira edo historia, por *D. Juan Ignacio de Iztueta*, un tomo de 216 páginas, 5 pesetas.

Zenbakiztiya euskeraz. Nociones de Aritmética en euskera para niños, por *Isaac Lopez Mendizabal*. Precio del ejemplar, 1 peseta,

Umearen Laguna, Método de lectura en euskera para niños, un tomo encuadernado, por *I. Lopez Mendizabal*, 1 pta.

Noticia de las cosas memorables de Guipúzcoa, por *D. Pablo de Gorosabel*. Seis tomos en rústica, 30 pesetas.

El Problema Foral, por *Aiztondo*. Interesante folleto, 0,75.

D. García Almorabid. Novela, por *D. Arturo Campión*. Un tomo de 306 páginas, 3,50 pesetas.

Manual de Higiene y Medicina Popular, escrito en castellano y euskera, por *D. Martín Aranburu y D. Manuel Bago Aguirre*, un tomo de 310 páginas, en rústica, 2 ptas.

Txomin Arlote, Maruri Abak. Umientzat Ipuya. Txiki'ren 17 mafazki margotan. Peseta 1.

Euzko-Lutelesti txikia, por el *P. Zabala Arana*, nociones de geografía del País Vasco, para niños, un tomo, 1 pta.

Martin Txilibitu, Umientzat irakurbide efeza. 0,10.

(Jaraipena).

Parsifal aña luzean, ia, ia. Badakizute onek ere Ostiral Gurena-ren Atsegiñak edefak, bene-benetan ditula, bañan aufetik garizuma luzea. Pastoralekin ere azkar okituko giñake. Ori da Euskal-Antzer-ti bakaña XVI ta XVII'g. gizaldietan. Ordurako erabefiko antzerti bat sortu zan Europa efialdetan Leenetakoa Itali'ko "Comedia d' Arte" deritzana, elizatik kanpo, zearo jostalari, atsegin ta ifitsua bere Arlekin ta Politxinelarekin. Españi'n Guillen de Castro, Lope de Rueda; Portugal'en Gil Vicente izan ziran gero etofi bear zuten teatro-gizon argidotafen aufelariak: Shakespeare, Corneille, Moliere, Lope de Vega, Hans ta abar.

Bide beña zabaldu zuan Antzertiak. Bañan aldi artan "Pizkun-dea'k irakiten ezari zituan Europa'ko gizon goitafenak. Itali'ko jakintsuak begiak Grezi ta Efoma'ko antziñako oitura jakintsu ta giza-bideetara atxikiak zituzten. Prantzia'n batez ere orduko maisuak grezitafen zuzenbideetatik eraman nai zituzten, Teatro ta erti guz-tiak. Jakiña, imitazio-antz-bidea, ertian bide kaskaña izan oi da. Bes-teen legetara geiegi lotzen danak ez du landare mardulik sortuko, baizik erkitu ta mifiñak, ortz ta ileak ez bazaizkio ateratzen. Onela izan dira geienetan "*Clasicismo*" estuaren ondorengoak.

Bada Franzia'ko ertilariak, orain Paris'ko jostunak bai liran, era ura toki ta latefi guzietara zabaldu zuten. Ofatiokan "Croce" k dio España'k luzaroan uzkur egin ziola afoputzen erakutsiai. Vives'etik asi ta Feijoo'raño azke gelditu zirala kutsu ortatik.

Teatroak ere bere azkatasuna gorde zuan. Ala bear ere; "Arauak" ez dute befi ta toki guzietan berdiñak izan bear; oituren ta egokie-ren arabera aldatzen dijoaz. Elerti befi bati *poetica* beña dago-kio. Ta lengo lege ta arauak ez aitortua, ez du esan nai batere, lege-rik gabe lan egin bear danik. Ez. Izadia'rengandik arauak artu ta ikasi bear ditugu; ta ez guk, oster, berari eman naiean ibili. Azke-nik, ikusleen poz, atsegin ta kutiziak, zer dagon ondo ta zer gaizki erabakitzen du.

Oartu; izan ziran klasiko, sasi-maixuak, Shakespeare basatia zala esan zutenak.

Urte asko igesi joan ziran gauzak oraindik bere artan zeraitela-rik; XVIII-gizaldi osoa.

Romanticismoa'ren matxinada, jasa ta ekaitza bear izan ziran efiek esna zitezen ta beren buruak Teatroaren ispiluan ikusi zitza-ten. Ta au da biderik erosoena lo-zo'roan, argalduta, menperatuta dauden efiek goruntz, elburura igo arazteko. "*Curet*" Teatre Catalá'

ren zuzendariak onela dio: ertilari ta jakintsuen gogai ta asmoak, Teatroren bidez ezur ta mamitan biurtzen omen dira, bestela amets uts ta txoroak izango lirakenak. Teatroa'ren kondairak Flandes, Cataluña, Eskandinabia'n ta abar ori bera erakusten digu.

Zertan giñan euskaldunak garai artan? Egia esateko, gure bizierak ez zuan asko laguntzen emen Antzerki beñiaz lur artu zezan. Gure euskera aundi ki ta jende nagusien artean ezetsia zegoñ, oinperatua. Oartu XVII-gizaldi arte, euskera ez zuala iñork landu dakigula beintzat; ezta bertan iduki nai izan.

Gañera, gure Politika-eralguntzaren bidez ez zan Euzkadi osoan uri aundi bat bildu edo sortu. Gipuzkoa'n, esate baterako, Batzar nagusiak efi azkotan egiten ziran. Ez zan efi buru nagusirik. Donosti'ko uri eder au, orain 60 urte arte ez zala Bergara, Azkoiti, Tolosa baño askoz aundiagoa ba-dakizute. Ta efi aundiak, efege-uri ta bizi lekuak, jende oporzale, kaskarin ta "*buffoia*" dauden efiak Teatroari indafa ematen diote. Ez degu onelakorik izan. Napaño'ko efege-sendia ta ingurukoak azken alditan beintzat afoztak izan bai-ziran. Emengo giroa, beraz ez zan Antzerti euskaldun bat ernaitzeko egokia izan. Orain urte batzuek emen bertan irakufi nuen lantxo bat "Euskel-Antzertitzaz" ta Euskal-Esnaleak argitaratu zuan.

An nion: "ez gendula Antzerti'rik izan iñolazko elertirik izan ez genuen bezela. Antzertia kalefañen jolasa da ta ez basafitañena. Gure efiia beti langile izan zan. Geienak nekazari ziran, beste guziak añantzatik edo ola-lanetik bizi izaten ziran. Alper gutxi zan gure artean; ez gudaririk, ez itz-jariorik. Gizon langile, beargiña, irudimen laburduna izan oi da."

Alaz guztiz, Teatroa bera ez'bada ere, Antzerti-aztañenak gure oitura jator Folk-lore ta eresiak aztertiaz arkitzen ditugu; Zantantzar, Olentzaro, Amona mantangofi, Arlequin ta Pierrot añakoak dira. Emengo kale-bira, konparsa talde, agerketa ta baita ere eliz-bira-prozezioak Teatroaren ernemin ta aziak dira. Erderaz "pantomima" ta "sensibles animados" bezela. Onelakoak ditugu Irun, Ondafabi'n egiten diran agerkaiak. Ta Tolosa'n Beñtibar'ko jasafaren oroime-nez-edo egiten dana. Elofi'o'n Erebonbilo taldea deritzana Lepanto'ko gudaketaren gomutaz. Anzuola'n Valdejunkera'ko eraso-aldiaren oroigafitzat egiten dutena. Abdefaman beltza azaltzen dute ta berebiziko itzaldi asafea zuzentzen dio gudari batek. Itzaldi pafagafia, erderaz noski, erdera moñroloan. Azkenean esaten diolarik: Efeñicatel

Bertsolariak alkañi jaurtitzen dizkioten zirikadak ere, edozein antzerki iritsuetan sartu ditezke.

Eresitan befiz ez dago zer esanik. Gau-ila ta iletak bafentzeko indar aundia dute. Alos-tofea'ko eresia Arakistain jaunak "*Leyendas Cantabras*" en edesten diguna antzerkigile iayo batek artuko ba'lu gai da berez izugafizko zorigaitz-antzerki edo trajedia antolatzeko.

Alos-usoa etxeko alabaren ezpañetan ipintzen ditun neurtitzak (aita il zaionean) ziñez otsikara ematen dutenetakoak dira. Entzun zuek:

Ai au mindura beltza
Ai nere lotsa
Alabak negaia ta
Aitak lur otza
Zeñek loitu zaitu zu
Alos-torrea?

Ai! nere aita maitea
Aita maitea.
Iltzea ondo egin dezu
Aita jaun maitea.

Racine'ren neurtitz batzuek gogora ekartzen dizkit *Iphigénie en Aulide* deritzan antzerkikoak ta Iphigéní'k, Alos-usoak aitari bezela, Mitridate'ri zuzenduak:

Le tombeau, seigneur,
est moins triste
que le lit d'un epoux
qui m'a fait cet outrage, ...

Onelako amaika edertasun arkitu ditezke gure ipui ta eresien arobia landu ezkeru.

Bañan ez ditzagun gure asmo edo ametsak egi biurtu. Pastoralak ezik ez zala Euzkadi'n beste euskal-antzerkizunik ezagutu, esan degu len ta ortan gelditu gera. Aurera goazen, XVIII-g. gizaldia ia amaitzera zijoan. D'Etxepare apaizak *Lingua Vasconia primitivæ* euskeraz lenen egiñiko gutuna argitaratu zuala eun urtetik gora ziran.

Leizafaga, Axular, Etxebefi ta Mendiburu'k jafaitu zioten. Lafamendi A. aundiak deadar zofotza euskeraren alde atera zuan bere "Eziña Egiña'z" ("El Imposible vencido"). Lurikara batek astindu zuan piska bat ia ilik zegon eña.

Beste zenbait idazle enparantzara irten ziran. Oien artean nagusi aundiki batzuek: Xabier Munibe, Peñaflorida'ko Kondea ta Azkoiti'ko zalduntxoak aitatu ditut. Bergara'ko Ikastetxearen iraspena ta "Sociedad de Amigos del Pais" eratzea izan zan gure etxe-zaafa befitzeko lenengo oñafia jartzea. Iñoiz alare aide nagusiak beti erbestera begira bizi beaŕean gure lur maite ontara begiak ta biotzak makurtu zituzten. Euskal-Efia gora naiean abitu ziran ortarako, ondasun, nekazaritza, elertia, jakituri guziak bildurik.

Ona emen Peñaflorida'k zer dion "Sociedad de Amigos del Pais"en arautegian:

1.º "Que hagan feliz y envidiable el vascuence, escuela de erudición, manantial de bien público, y compañía perpetua de ilustres sabios que unidos todos en un objeto, lo logren con admiración de las naciones".

Antzertia'ren alde ere leiatzeko asmoa bertan azaltzen digu 2.ºen atalean.

2.º "Que era precisa una honesta diversión para el tiempo en que se juntasen tantos caballeros en un lugar. Que no se podía escoger otra más útil y amena que la del teatro". Ta au egiztatzeko Peñaflorida'ko Kondeak antolatu zuan opera iñitsu bat euskera-erderan "*El borracho burlado*" izendaturik. Bera da euskerari saŕera eman dion lenengo antzerkia. Bergara'n San Martin Agife donetu zuteneko jaiak zirala ta 1764 urtean antzeztu zuten. Murua sendiaren jauregian.

Peñaflorida'k aitortuta dakigu aŕfena Operatxo ori euskera utsez idazteko asmoa artu zuala. Geroztik zergatik esan gabe, bestela egin aŕen, euskera-erderan. Euskeraz ditun neurtitz ta abestiak Urkixo Julio jakintsuak, Meagher A. Jesuita donostiaŕak egiñak ote diran dio. Operatxo ori ez da gauz aundirik noski ez mamiz ta ez azalez, bañan, tira, asierako ez dago gaizki.

Zuen jakin gura piska bat ase naiaz mozkoŕak lenengo saŕeran abestutzen ditun bertsoak irakurtzea nijoakizute:

Ai niri zer egin ote zait
Oñez ibiltzen aztu zait
Burua jaso ezin det
Luŕa idoro ezin det
Triste det bizia beŕiz
Esan dezadan beŕiz.

Ardo kanta ta ondorengoak orain ere geigi ikusten ditugunak.

(Jaŕaituko da)

ETXE ONTAN SALGAI DAUDE:

ABAROA TA BABESA.—Iru ataletan. Añiola' tar Xalbador apaizak gaztelaniz egindako Antzerkia, eta Beobide'tar Jone Marik euzkeratua

AITONA TA BIĻOBA.—Garitaonandia'tar Bitor'en bi atal ditun Antzerkia.

ARTZAI PIĻIPE.—Īlarramendi'tar R.'rena . . .

ATOR ETA JAĀAI AKIT.—Añizabalaga'tar L. M.'ren bi atal eta lau zati ditun Antzerkia .

AZI ONA - Antzerkia

BATEKO UĀIA.—Īlañamendi'tar R.'ren egintza bakardun jostirudia

BIGAR ARTE? JA, JAI!!—Olaizola'tar Joseba'ren Antzerkia

EGIN ZAK ON.—Amundarain'dar Antonio'k, neskatxak bakañik egiteko eresidun Antzerkia

IRAÑA. - Antzerkia.

IZIARTXO.—Garitaonandia'tar Bitor'ek egindako bi ekitaldi ditun Antzerkia

BOST URTIAN. - Alzaga'tar Toribi'ren Antzerkia, bi ekitaldietan

ALDIZ-ALDIZ.—Bañiola'tar Abelino'ren Antzerkia, egintza batian.

MEZA BEÑIYA.—Bañiola'tar Abelino'ren jostirudia, egintza bakañian

LORETI.—Iru egintzetan, Eleizegi'tar Katari-
ñe'k tajutua.

LORE BAT LOITAN.—Iru ekin alditan, nes-
katxak bakañik egiteko Antzerkia. . . .

OLESKARI BIJAK

ONGIĒAREN SARIYA. — Bi atal ditun An-
tzerkia, Garitaonandia'tar Bitor'ena . . .

SORGIÑAK.—Emakumezko utzentzat bi zati-
kiko Antzerkia

ATERAKO GERA. — Alzaga'tar Toribi'k egin-
tza bakañean idatzitako jostirudia . . .

EUSKAL-EGUNA. — Labayen'dar Andoni'ren
iru ekitalditako Antzerkia

OSTEGUN GIZEN. — Umientzako Antzerkia .

LAÑO TA IZAR.—Ipui antzezgañia. Lizardi'tar
Xabier.

MAYA.—Ayanbe'tar L.

GUZIK GAXO.—Erderatik antolatutako bakañ-
izketa.

MATEO TXISTU.—Ayanbe'tar L.'ren egintza
bakaña

BI AIZPAK.—Lizardi'tar Xabier'ek euzkeratu-
tako bi ekitalditako Antzerkia

ARPIDEDUNAI OARA.—Arpide-saria gereganzeko, "BANCO
DE TOLOSA" 'tik ordain-bidea eskatuko zaizute.

bañan egia onela da. Igazitako Ofila'n Jaungoikoak Bereganatu zuan aren gogo.

Parada euskel-idazlea ez izan aŕen bere antzerkietan euzkogaŕi ta gogaŕi aberkoiak erabili izan ditu. Onela: "*Maite*" "*Dos Amores*" "*Astidunak*" ta abar. Azkeneko au Altuna'k euskera-tua. Parada jauna lan asko egi-ña zan Bilbo'ko *Euzko-Gaztedija*'n euskel-antzerkiaren alde. Galera aundia izan du gure eler-tiak. Inoiz aztertuak izango di-ra Parada ta Biar idazleen erti lanak ta zer gaŕantzia gure piz-kunderako izan duten garbi ikusiko da. Gaur itz labur ba-ñan egitsuetan Parada'tar Isidor'en eriotzagatik gure naigabea bere sendi ta adiskideai agertu nai diegu, irakurle guzai otoi-tz bat aren gogoaren alde eska-tzen diegularik.

X.

Antzerki-jaien gora-berak.

Antzeskizun ugariak ospatu dituzte bi ilabete oietan. Go-goan artu ditugunak auxek dira:

Ofilaren 7'gn. Zarautz'en "*Jauntxuak*" ta "*Negaez iga-ro zan atsua*".

Ufetsuan bertako "Edefena" pelota-enparantzan Donosti'ko Eusko-Etxeakoak Orila'k 22 zi-tuala "*Bost urtian*" ta "*Ezer ez ta festa*" antzestu zituzten.

Ofila'k 26, Korpus-Kristi e-gunean Araba'ko Aramaiona'n Otxandiano'ko taldeak agertu zitun "*Iziartxo*" ta "*Uzte di-ñat*".

Azkoiti'n Garagaŕilaren 3'gn. "*Olinpia*" antzokian "*Abaroa ta babes*a".

Garagaŕilaren 4'gn. Marki-na'n "*Iziartxo*" Alkiza, Lezo ta beste eŕi askotan ere antzer-ki-jaiak izan dira. Ta au euskel-antzerkia gero ta geiago zabal-tzen ari dan ezaugaŕia da.

Erdel-antzerkiak bañan eus-ko usai ta eusko gaidunak an-tzeztu dituzte: Algorta'n "*Iker el pastor*" "*La vieja que pa-só llorando*" ta abar. Ta San-turze ta Portugalete'n "*Azi-ona*" deritzan eresi-antzerki edo zarzuela.

Txalo-jasa guzientzat.

ZALE.

Bazkun beŕi bat Euskel-

-Antzerki-alde.

Aŕas pozturik irakuri degu Bilbo'ko Euzko-Gaztedija'ren baŕuan talde bat sortu dala Eus-kel-Antzerkia suspertzeko. As-mo ederekin datoz. Ta ez asmo utsak bakaŕik.

Euzko-Gaztedija ren indar ta eralguntza ezagunak zaizkigu; ta sendo ta ederki lan egiten

dakitela ere bai. *Antzerti*'ren laguntzik gabe ez dira geldituko. Ta xede ortan auffera jafaitu dezaten, gure ofialdeak, gogo onez, eskeintzen dizkiegu.

Artezkari.

Teatroa Udaran.

Il ontan teatro-aroa bukatzen dala esan ditekete. Gure bilera ta batzokietako antzezlarit taldeak udaran atsedeen artzen dute. Orain gazteak egurastera joateko garaia da: mendira, itsasalde ta basoetara. "*Lizardi*" olerkari gurenak otsegin dun eran:

"Itzall!

Baso'ren ume yaukal"...

Euzki ta eguraldi onaz soña saildu beafa degu, gero, negu luzean, lirain, arin, osasuntsu etsi dezan.

Alaz guztiaz, efiko txikitako jaietan antzerki-jardunak eratu bear lituzteke; naiz toki itxitan, naiz agirian, enparantzan. Antzerki ezezak, "txontxongiñoak"

bear bada, gaztediaren atsegin eman, ta bidenabar ongi erakusteko. Ez dedila efi txikiko jaia "*tripa festa*" utsa izan. Beraz, tarteka-marteka, gure antzezlarit-taldeak nora joana ba-dute.

Bestela opofaldi au oso beaferzkoa da teatro-taldeek zuzendariak datofen arorako antzerki befiak gertu ditzaten. Zalapatarik gabe, aukera egin dezaten, banaketa, antzezlarit befirik begiz jotzea ta abar.

Itxaropen osoan gaude, datofen aroa, 1932/1933 bitartekoa, euskal-antzerkiarentzat bizkor ta oparotsua izango dala.

Antzerki befiak ba-datoz ta oraingoan bultzakada edera eman beafean gera.

Antzoki zabal ta egokiak edo beintzat ainbesteko aretoak efi askotan antolatu dituzte.

Auffera, bada, euskal-antzerkit zaleak alkafen leian. Emen dago "*Antzerti*" zirikatu ta laguntzeko.

Aspoa.

8 PESETA URTEKO!

bestirik ez da ordaindu bear ANTZERTI'ren

arpidedun izateko. Nai duenak, lenbailen

jakin-erazi, laguntza bear degu-ta.